

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/164/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010539
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815010539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Márie Mendelovej a Miloša Oberta na hlavnom pojednávaní dňa 29. marca 2017 v trestnej veci proti obžalovaného S. I. takto

rozhodol:

obžalovaný S. I., J.. X.X.XXXX I. Y., Y. G. N. Y., E. XXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody E. J. K.,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna S. I., J.. XX.X.XXXX, v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ určil, že bol povinný platiť matke syna V. V. na výživu syna od 3.7.2009 do 1.9.2009 výživné 70,- eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/551/2010-20 zo dňa 15.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2011, bol zaviazaný platiť V. V. od 1.9.2009 výživné 70,- eur mesačne, a to do 10-teho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v mieste svojho pobytu v Starej Turej a v mieste pobytu poškodenej v Bystričanoch a neskôr v Nitrianskych Sučanoch vyhýbal od 3.7.2009 do 10.9.2013, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody a od 12.6.2014, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, do 27.3.2015, kedy znova nastúpil výkon trestu odňatia slobody, tým, že bol nezamestnaný, pracoval len sporadicky brigádnicky, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a na výživnom zostal dlhovať V. V. 4.130,- eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany - sp. zn. 2T/51/2015 zo dňa 21.9.2015, právoplatný vo vzťahu k obžalovanému Mariánovi Vaškovi 22.12.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného S. I. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora sp. zn. 2Pv 931/11 a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku nevykoná a vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny mal súd preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal po dlhší čas, čím obžalovaný tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine; plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd vypočul obžalovaného, ktorý vypovedal, že už v prípravnom konaní sa ku skutku, pre ktorý bola podaná na jeho osobu obžaloba, priznal, aj na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny, spáchanie tejto trestnej činnosti úprimne ľutuje. Vo výkone trestu je zamestnaný a z odmeny, čo sa dá, posielal na výživné, o syna má záujem, nezapiera ho. Je si plne vedomý, že Okresným súdom Piešťany bol uznaný vinným za zločin lúpeže a tu mu bol uložený trest odňatia slobody štyri roky a osem mesiacov, tento trest aj vykonáva. Má premenenú podmienku aj štrnásť mesiacov, vykonáva aj trest dva roky a štyri mesiace.

Súd sa oboznámil i so správami hodnotiacimi osobu obžalovaného č.l. 257, 258, 259-263, z ktorých vyplýva, že o obžalovanom v mieste bydliska sú známe len evidenčné údaje, bol viackrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky. Z odpisu registra trestov č.l. 264-265, z listinných dôkazov - rozsudku č.l. 284-286 vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, akoby bol 5-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015, pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený

úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadniac a priznávajúc obžalovanému poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno l), n) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval a svojim uznaním viny na hlavnom pojednávaní napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Na druhej strane súd vzhliadol u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestnú činnosť odsúdený. Pretože súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť, odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/5/2015, ukladal súd obžalovanému trest súhrnný za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona. Ukladal súd trest za viac trestných činov, súčasne však ukladal trest podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda za použitia tzv. asperačnej zásady, na podklade ktorej musel zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby, pretože ukladal trest za viac trestných činov spáchaných viacerými skutkami. Teda hoci súd ukladal obžalovanému trest za viac trestných činov, priznaním priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, pretože ukladal obžalovanému trest súhrnný za použitia zásad ukladania trestu úhrnného podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, by u obžalovaného došlo k porušeniu zásady zákazu dvojitého pričítania okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby, preto obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona. Teda pri ukladaní trestu použil a upravil trestnú sadzbu, z ktorej pri ukladaní trestu vychádzal za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona. Ďalej pri ukladaní trestu, zohľadniac i pomery páchatel'a, možnosť jeho nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, všetkých týchto okolností potom dospel k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 10 mesiacov, pre výkon ktorého ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bude v dostatočnej miere plniť účel trestu. Súd dospel k záveru, že takýto trest v dostatočnej miere predovšetkým ochráni spoločnosť od osoby obžalovaného, zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pretože prihliadnuc na oboznámené listinné dôkazy je nesporné, že u obžalovaného ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti a ani výkon uložených nepodmienečných trestov ho neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Pretože súd ukladal obžalovanému trest súhrnný, podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 zo dňa 21.9.2015, právoplatný vo vzťahu k obžalovanému dňa 22.12.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Takýto trest súd považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý, trest, ktorý bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.